

Panium - Angka Tujuh

Daniel 11 Dibuka: Garis-Garis Nubuat ti 1989 nepi ka Hukum Minggu

Jeff Pippenger

2025-03-15

Urang keur ngusahakeun ngahijikeun sakabéh runtuyan dina Daniel pasalABELAS dina patalina jeung sajarah nu nyumput dina ayat opat puluh, anu ngagambarkeun taun 1989 nepi ka hukum Minggu di Amérika Sarikat. Panggero urang salaku murid-murid nubuat nyaéta supaya leres ngabagi kecap bebeneran.

Sina kudu diajar sangkan katémbong katarima ku Allah, jadi pagawe anu teu kudu éra, anu ngabagi kalawan bener pangandika bebeneran. 2 Timoteus 2:15.

Daniel pasalABELAS tiasa dibagi jadi sapuluh garis nubuat. Ayat hiji nepi ka opat ngagambarkeun hiji garis nubuat. Ayat lima nepi ka salapan ngagambarkeun garis kadua. Ayat sapuluh ngagambarkeun garis katilu. AyatABELAS jeung dua belas ngagambarkeun garis kaopat. Garis kalima nyaéta ayat tilu belas nepi ka lima belas. Garis kagenep nyaéta ayat genep belas nepi ka dua puluh dua. Garis katujuh nyaéta ayat dua puluh tilu jeung dua puluh opat. Ayat dua puluh opat nepi ka ayat tilu puluh hiji nyaéta garis kadalapan. Ayat tilu puluh hiji nepi ka opat puluh nyaéta garis kasalapan, sarta garis kasapuluh jeung panungtungan nyaéta ayat opat puluh nepi ka opat puluh lima. Ieu sapuluh garis kudu di hijikeun garis luhur garis.

Ka saha anjeunna baris ngajarkeun pangaweruh? Jeung ka saha anjeunna baris maparin ngarti kana pangajaran? Ka jalma-jalma anu geus disapih tina susu, anu geus dijauhkeun tina buah dada.

Sabab parentah kudu ditumpuk kana parentah, parentah kana parentah; gurat kana gurat, gurat kana gurat; di dieu saeutik, di ditu saeutik:

Sabab ku biwir anu ngucap jeung ku basa séjén Mantenna bakal nyarita ka ieu bangsa. Ka maranéhna Mantenna ngandika, Ieu teh pangreureuhan anu ku maraneh bisa dipake mereureuh ka nu lalungsé; jeung ieu teh panyegeran: tapi maranéhna teu daek ngadéngé.

Nanging pangandika PANGERAN tumrap wong-wong mau dadi piwulang sapresep ing sadhuwure sapresep, sapresep ing sadhuwure sapresep; garis ing sadhuwure garis, garis ing sadhuwure garis; ana sethithik ing kéné lan ana sethithik ing kana; supaya padha lunga, banjur kesandhung mundur, remuk, katut ing jerat, lan kacepeng. Yesaya 28:9–13.

Unggal tina sapuluh jalur nubuat téh tangtu silih patalina, tapi dina unggal jalur bisa katingali hiji téma anu husus. Sanajan unggal jalur miboga téma utama, éta jalur-jalur ngamuat kasaksian anu leuwih ti saukur hiji. Kuring boga maksud pikeun ngaidentifikasi unggal téma dina sapuluh jalur éta.

Garis Kahiji

Kitu deui, dina taun kahiji Darius, urang Média éta, enya kuring sorangan, ngadeg pikeun ngukuhkeun jeung nguatkeun anjeunna. Ayeuna ku sim kuring baris ditémbongkeun ka anjeun kayaktian. Tenjo, bakal aya kénéh tilu raja anu ngadeg di Pérsia; sarta anu kaopat bakal jauh leuwih beunghar ti maranéhna kabéh; jeung ku kakuatanana lantaran kakayaanana, manéhna bakal ngahudangkeun sakumna pikeun ngalawan karajaan Grécia. Saterusna bakal ngadeg saurang raja anu perkasa, anu bakal maréntah kalawan kakawasaan anu gedé, sarta ngalakukeun nurutkeun kahayangna sorangan. Jeung nalika manéhna geus ngadeg, karajaanna bakal direcah, sarta bakal dibagi ka arah opat angin langit; lain ka turunanana, sarta lain nurutkeun kakawasaan anu ku anjeunna diparéntahkeun; sabab karajaanna bakal dicabut, pikeun batur salian ti maranéhna éta. Daniel 11:1–4.

Taun kahiji Darius nandaanan ahir tina tujuh puluh taun, ku kituna nandakeun hiji waktos ahir anu sipatna nuju. Dina ayat tilu, Aleksander Agung ngadegkeun karajaanana anu ngawengku saalam dunya, sarta dina ayat opat karajaanana kudu dicabut sarta dibagikeun ka opat penjuru angin. Ku ngagunakeun Darius minangka waktos ahir dina taun 1989, urang tiasa ngitung para raja anu digambarkeun dina ayat dua. Nalika Jibril nyatakeun dina ayat hiji, “Ogé dina taun kahiji Darius,” anjeunna keur neraskeun naon anu geus dipedar ka Daniel dina awal ieu tetenjoan, anu dimimitian dina pasal sapuluh.

Dina taun katilu pamaréntahan Kores, raja Persia, hiji perkara diwahyukeun ka Daniél, anu dingaranan Béltesyazar; jeung éta perkara téh bener, tapi waktu anu geus ditangtukeun téh lila: sarta anjeunna ngartos kana éta perkara, jeung miboga pangartian kana éta titingalian. Daniel 10:1.

Tanda jalan anu ngagambarkeun hiji “waktu ahir” ngandung dua lambang. “Waktu ahir” pikeun garis nuju Musa nyaéta kalahiran Harun, tuluy tilu taun sanggeusna dituturkeun ku kalahiran Musa. Harun jeung Musa mangrupikeun lambang rangkep tina “waktu ahir” dina sajarah maranéhna sarta ngalambangkeun kalahiran Yohanes Pembaptis jeung Yesus genep bulan sanggeusna. “Waktu ahir” dina 1798 nandaan katangkepna paus Roma anu saterusna pupus dina tawanan dina 1799. Ti “taun kahiji Darius urang Media” nepi ka “taun katilu Koresy, raja Persia”; Darius jeung Koresy ngagambarkeun “waktu ahir” dina 1989, sabab sakabéh nabi nyarita leuwih loba ngeunaan poé-poé panungtungan batan poé-poé nalika maranéhna hirup.

Ayeuna sagala perkara ieu tumiba ka maranéhna jadi conto; sarta éta geus dituliskeun pikeun panggeuing ka urang, anu ka urang parantos sumping tungtung jaman dunya. 1 Korinta 10:11.

Darius jeung Kores ngagambarkeun Ronald Reagan jeung George Bush senior dina taun 1989. Duanana mangrupa présidén dina taun éta. Ayat kahiji tina pasal sabelas nempatkeun éta tetempoan dina taun katilu Kores, anu bakal ngagambarkeun George Bush senior anu nuturkeun Reagan sakumaha Kores nuturkeun Darius. Ayat kadua nyatakeun yén tilu raja bakal kénéh nangtung, sarta anu kaopat jauh leuwih beunghar ti maranéhna kabéh. “Waktu ahir” anu pamungkas dina pasal sabelas dimimitian dina taun 1989 sarta nétélakeun yén sanggeus George Bush senior tilu raja bakal kénéh nangtung, ku kituna ngaidéntifikasi tilu présidén anu nuturkeun Bush senior. Tilu raja éta nyaéta Bill Clinton, George Bush junior, Barak Obama, tuluy présidén anu pangbeungharna, Donald Trump, bakal “ku kakuatanana” jeung “ngaliwatan kabeungharanana

anjeunna bakal ngagerakkeun sakabéh jalma ngalawan karajaan Grisia”.

Ayat katilu saterusna ngawanohkeun Aleksander Agung, ku kituna ngalambangkeun pamingpin panungtung Perserikatan Bangsa-Bangsa anu ngahiji jeung kapausan dina poé-poé panungtung, tapi anu, saperti kapausan, ngahontal tungtungna. Perserikatan Bangsa-Bangsa téh karajaan katujuh anu digambarkeun minangka sapuluh raja dina Wahyu tujuh belas, sarta pakumpulan sapuluh raja éta sapuk pikeun masrahkeun karajaan katujuh maranéhna ka sato galak kapausan salila sajam simbolis.

Jeung sapuluh tanduk anu ku maneh ditingali téh sapuluh raja, anu can narima karajaan nepi ka ayeuna; tapi maranéhna narima kakawasaan minangka raja salila sajam babarengan jeung sato galak éta. Ieu saréréa sahepamadegan, sarta baris masrahkeun kakawasaan jeung kakuatan maranéhna ka sato galak éta. Maranéhna baris perang ngalawan Anak Domba, sarta Anak Domba bakal ngéléhkeun maranéhna, sabab Anjeunna téh Gusti para gusti, jeung Raja para raja; jeung jalma-jalma anu marengan Anjeunna téh nyaéta anu geus dipanggil, jeung dipilih, jeung satia. Wahyu 17:12–14.

Eta sapuluh raja téh digambarkeun ku ayat tilu jeung opat, kitu deui ku sajarah naékna jeung ragragna Aleksander Agung anu ngalaksanakeun ayat-ayat éta dina abad kaopat. Yunani téh karajaan katilu dina nubuat Kitab Suci sarta mangrupa lambang naga, hiji pihak katilu tina pasatuan tilu rupa antara naga, sato galak, jeung nabi palsu. Dina kayu salib, éta pesen “Raja urang Yahudi” ditulis dina basa Ibrani, Latin, jeung Yunani; ngalambangkeun urang Yahudi, urang Romawi, jeung sesa balaréa ti bangsa-bangsa séjén anu bakal aya di Yerusalem dina Paska. Urang Yunani ngalambangkeun naga, urang Romawi ngalambangkeun sato galak, jeung urang Yahudi téh nabi palsu.

Opat ayat kahiji dina pasal sabelas ngaidentifikasi ahir kakawasaan naga duniawi anu ngalakukeun cabul jeung kakawasaan kapapaan nalika mangsa kasempetan tatanan manusa geus nutup. Ayat katilu jeung kaopat ngaidentifikasi naékna pamungkas sarta ragragna manifestasi panungtung tina hiji kakawasaan naga duniawi. Ayat-ayat éta tumpang tindih jeung genep ayat panungtung anu ngaidentifikasi ahir sato galak anu ngalakukeun cabul jeung raja-raja bumi. Mimiti jeung tungtung pasal sabelas ngaidentifikasi sajarah nalika musuh-musuh Allah ngahontal ahirna kalayan teu aya saurang ogé anu nulungan. Opat ayat kahiji anu saluyu jeung genep ayat panungtung, sarta ku kituna ngamuat perlambang Sapuluh Parentah kalayan hiji loh pikeun opat parentah kahiji jeung hiji loh pikeun genep parentah panungtung, bari sakaligus ngalambangkeun hiji ujian ku angka sapuluh.

Opat ayat kahiji ngagambarkeun hiji awal anu nandeskeun ahirna, bari ngiket pesen éta supaya dimimitian dina “waktu ahir” dina taun 1989. Ayat-ayat éta ngagambarkeun mangsa ti 1989 nepi ka panutupan mangsa pamariksaan manusa, ku kituna nyindekkeun pesen tina genep ayat pamungkas, nyaéta paningkatan pangaweruh anu dibuka segelna dina 1989, anu nangtukeun kajadian-kajadian anu patali jeung panutupan mangsa pamariksaan.

Ayat-ayat éta nyadiakeun jangkar nubuat pikeun ngakuan yén dimimitian dina taun 1989 bakal aya jumlahna dalapan présidén, kalayan anu kadalapan téh asalna tina tujuh présidén saméméhna, ku

kituna ngahijikeun éta petikan jeung tatarucingan yén anu kadalapan téh tina anu tujuh, anu mangrupa ciri nubuat anu jadi bebeneran kiwari dina poé-poé panungtungan.

Téma anu bisa kahartos tina ayat-ayat éta nyaéta karuksakan pamungkas tina kakawasaan naga anu ngalakukeun cabul jeung palacur Tirus. Palacur éta ngalakukeun cabul jeung sakabéh raja-raja bumi, tapi sakumaha Perancis baheula jadi cikal-bakal garéja Katolik nalika Clovis ngahaturkeun tahta-na ka kapausan dina taun 496, kitu deui, sato bumi ti Amérika Sarikat ogé bakal jadi nu pangheulana tina para raja anu ngalakukeun cabul jeung éta palacur dina hukum Minggu. Sakumaha dina genep ayat panungtung, opat ayat mimiti ngaidéntifikasi jeung nekenkeun katilu kakawasaan anu mingpin dunya ka Armageddon, tapi téma dina opat ayat mimiti nyaéta kakawasaan naga anu dilambangkeun ku Grisias jeung Aleksander Agung.

Reagan ngamimitian runtuyan dalapan présidén anu ayeuna geus ngantunkeun ka nu pamungkas tina dalapan présidén éta. Présidén anu kadalapan bakal ngadegkeun gambar sato galak sarta nerapkeun hukum Minggu di Amérika Sarikat, bari sakaligus ngabrokerkeun hiji kasapukan anu ngajadikeun anjeunna kapala Perserikatan Bangsa-Bangsa, anu dina waktu éta pisan bakal asup kana hiji hubungan garéja-jeung-nagara sakuliah dunya kalawan dalih ngaréngsékeun peperangan radikal Islam anu beuki ningkat.

Pangalihna Amérika Sarikat, anu mangrupa sato bumi dina Wahyu pasal tilu welas, ti jadi karajaan kagenep dina nubuatan Alkitab nepi ka jadi hulu karajaan katujuh dina nubuatan Alkitab, bari nyampurnakeun hubungan anu teu sah jeung karajaan kadalapan dina nubuatan Alkitab, digambarkeun ti ayat kahiji anu nandakeun taun 1989, ngaliwatan para présidén anu mingpin nepi ka hukum Minggu di Amérika Sarikat, sarta tuluy langsung nangtukeun raja anu perkasa anu ngadeg. Raja anu perkasa éta nyaéta Trump anu nyekel kakawasaan kana Perserikatan Bangsa-Bangsa, anu ayeuna keur dina prosés ngabubarkeunana sateuacan ngalaksanakeun tuntutan-tuntutanana.

Garis Kadua

Ayat lima nepi ka salapan ngawakilan sebutan anu kahiji sarta gambaran léngkah demi léngkah ngeunaan peperangan antara raja-raja ti kalér jeung ti kidul, anu ku sakabéh ieu pasal dipaké minangka latar kenabian utama. Ayat lima nandeskeun téma ieu petikan.

Jeung raja kidul bakal jadi kuat, kitu deui salah saurang pangéranna; sarta anjeunna bakal leuwih kuat ti éta, jeung boga kakawasaan; kakawasaanana bakal jadi kakawasaan anu agung.
Daniel 11:5.

Ptolemy I Soter jeung Seleucus I Nicator digambarkeun dina ayat éta. Duanana mangrupa dua di antara opat “Diadochi” (hartina panerus) tina karajaan Alexander. Seleucus téh “raja kalér” anu kahiji dina pasal sabelas, sarta saluyu jeung Roma kahiru, Roma kapausan, jeung Roma modéren—Seleucus kakara diadegkeun minangka raja kalér dina ramalan sanggeus tilu kameunangan utama atawa kajadian anu nangtukeun: meunang deui Babul dina taun 312 SM, Perang Ipsus dina taun 301 SM, jeung Perang Corupedium dina taun 281 SM. Gerakan-gerakan ieu ngéléhkeun saingan-saingan utamana, ngalegaan kakaisaranana, sarta ngukuhkeun kakawasaanana

di éta wewengkon.

Garis kadua dimimitian ku ngaidentifikasi raja-raja ti kalér jeung kidul minangka béda ti sagala panerus séjén (Diadochi) tina karajaan Aleksander anu kabagi. Ieu dimimitian ku netelakeun yén raja ti kalér kakara meunang kakawasaan sanggeus tilu panaklukan. Tuluy, dina sajarah perjuangan pikeun kakawasaan anu ngaguluyur sanggeus pupusna Aleksander dina ayat genep nepi ka salapan, diidentifikasi hiji mangsa anu dipungkas ku digulingkankeunna raja ti kalér ku raja ti kidul. Ieu téh kahiji tina tilu kali dina pasal sabelas nalika raja ti kidul unggul ngalawan raja ti kalér. Ieu nyadiakeun tilu kasaksian internal dina éta pasal anu écés netepkeun patokan-patokan sajarah anu ngarah kana raja ti kidul ngéléhkeun hiji raja ti kalér.

Jeung raja kidul bakal jadi kuat, kitu deui salah saurang pangéranana; sarta manéhna bakal leuwih kuat ti manéhna, sarta bakal miboga kakawasaan; kakawasaanana bakal jadi kakawasaan anu agung. Jeung dina ahir taun-taun maranéhna bakal ngahiji; sabab putri raja kidul bakal datang ka raja kalér pikeun ngayakeun pasatujuan: tapi manéhna moal nahan kakuatan panangan; kitu deui manéhna moal nangtung, atawa pananganana: tapi manéhna bakal dipasrahkeun, kitu deui jalma-jalma anu nganteurkeun manéhna, jeung anu ngalahirkeun manéhna, jeung anu nguatkeun manéhna dina mangsa-mangsa éta. Tapi tina hiji cabang tina akar-akarna bakal aya saurang anu nangtung dina kalungguhanana, anu bakal datang mawa pasukan, sarta bakal asup kana bénténg raja kalér, sarta bakal nindak ngalawan maranéhna, sarta bakal unggul: Jeung ogé bakal mawa tawanan ka Mesir allah-allah maranéhna, jeung para pangeranna, jeung wadah-wadah maranéhna anu mulya tina pérak jeung emas; sarta manéhna bakal terus hirup leuwih lila sababaraha taun tibatan raja kalér. Ku kituna raja kidul bakal datang kana karajaanna, sarta bakal balik ka nagarana sorangan. Daniel 11:5–9.

Kacumponan sajarah tina éta ayat-ayat nyadiakeun pola pikeun kacumponan nubuatan tina sarébu dua ratus genep puluh taun pamaréntahan kapapaan anu diidentifikasi dina ayat tilu puluh hiji nepi ka opat puluh, sarta pola nubuatan pikeun kacumponan ayat sabelas, anu mimiti kacumponan dina taun 217 SM dina Perang Raphia. Tilu saksi éta nangtukeun ciri-ciri Perang Ukraina, tempat Putin, raja kidul panungtungan, bakal unggul ngalawan tentara proksi ti raja kalér kapapaan.

Téma garis kadua tina sajarah nubuat nyaéta kumaha tatu nu matak paéh ditepikeun ka kapausan dina taun 1798, sakumaha dilambangkeun ku ayat lima nepi ka salapan sarta ku perang Raphia dina ayat sabelas. Raja kidul, nyaéta Mesir, mangrupa kakawasaan naga.

He anakéa ‘o e tangata, fokotu‘u ho mata ki he Felo ko e tu‘i ‘o ‘Isipite, pea kikite lea kiate ia, pea ki ‘Isipite kotoa pē: Lea, pea pehē, ‘Oku pehē ‘e he ‘Eiki ko e ‘Otua; Vakai, ‘oku ou tu‘u ‘o fehangahangai mo koe, Felo ko e tu‘i ‘o ‘Isipite, ko e fu‘u talākoni lahi ‘oku tokoto ‘i he lotolotonga ‘o hono ngaahi vaitafe, ‘a ia kuo ne pehē, Ko hoku vaitafe pē ‘eni, pea kuó u ngaohi ia ma‘ana. ‘Isikeli 29:2, 3.

Tilu gambaran ngeunaan raja beulah kidul anu unggul ngalawan raja beulah kalér dina pasal sawelas ngahiji pikeun nangtukeun ragnagna ahir raja beulah kalér dina ayat opat puluh lima.

Sarta anjeunna bakal ngadegkeun tenda-tenda karatonna di antara sagara-sagara dina gunung suci anu mulya; tapi anjeunna bakal nepi ka tungtungna, sarta moal aya saurang ogé anu

nulungan anjeunna. Daniel 11:45.

Aya tilu galur dina pasal sabelas anu ngagambarkeun saurang raja ti kidul ngéléhkeun saurang raja ti kalér, tapi nalika raja ti kalér ngahontal tungtungna kalayan taya nu nulungan anjeunna, éta henteu pati écés. Tapi kitab Wahyu nangtukeun yén kakuatan naga éta anu ngaruntuhkeun dirina ku ngadahar dagingna sarta ngaduruk dirina ku seuneu. Sakali kakuatan naga dipikawanoh tina kitab Wahyu, urang tiasa ningali para raja, anu ogé nyaéta naga jeung ogé raja ti kidul, anu baris ngaruntuhkeun raja ti kalér dina ayat opat puluh lima. Tilu saksi langsung dina éta pasal, anu sadayana mere kasaksian ngeunaan kacumponan anu sampurna sakumaha diwakilan ngaliwatan patalina kitab Daniel jeung Wahyu.

Raja paus modern ti kalér nepi ka ahirna tanpa aya nu nulungan anjeunna dina ayat opat puluh lima, sarta kitab Wahyu nétélakeun kumaha kakawasaan paus nepi ka ahirna ku leungeun kakawasaan naga.

Jeung sapuluh tanduk anu ku maneh ditingali aya dina sato galak téa, éta bakal ngéwa ka éta awéwé sundal, sarta bakal ngajadikeun dirina taya nanaon jeung taranjang, sarta bakal ngahakan dagingna, sarta ngaduruk dirina ku seuneu. Sabab Allah geus nunda kana haté maranéhna supaya ngalaksanakeun pangersa-Na, supaya sapuk, jeung masrahkeun karajaan maranéhna ka éta sato galak, nepi ka pangandika Allah kalarap. Wahyu 17:16, 17.

Sapuluh raja téh ngaduruk raja paus ti kalér ku seuneu sarta ngadahar dagingna. Raja-raja dina poé-poé panungtungan téh mangrupa kakawasaan naga.

“Raja-raja, para pangagung, jeung para gubernur geus nempatkeun kana dirina tanda antikristus, sarta digambarkeun minangka naga anu indit rék nyieun perang ngalawan kaom suci—jalma-jalma anu ngajaga parentah-parentah Allah sarta anu miboga iman ka Yesus. Dina mumusuhan maranéhna ka umat Allah, maranéhna némbongkeun dirina ogé salah ku milih Barabas tibatan Kristus.” Testimonies to Ministers, 38.

Sapuluh raja téh nyaéta kakawasaan naga, anu ogé dilambangkeun ku karajaan Yunani jeung Aleksander. Raja-raja éta téh raja-raja kidul, sabab aranjeunna dilambangkeun ku Firaun raja Mesir. Maranéhna bakal ngahakan dagingna, sabab maranéhna ogé nyaéta “anjing-anjing” nubuat anu ku nu nulis Jabur disebut “pasamoan jalma-jalma jahat.”

Sabab anjing-anjing geus ngurilingan ka Kami; pasamoan jalma-jalma doraka geus ngepung ka Kami; maranéhna nubles leungeun Kami jeung suku Kami. Kami bisa ngitung sakabéh tulang Kami; maranéhna nenjo jeung neutep ka Kami. Maranéhna ngabagi-bagi pakean Kami di antara maranéhna, jeung ngocok undi pikeun jubah Kami. Jabur 22:16–18.

Kapapaan téh nyaéta raja ti kalér dina ayat kaopat puluh lima, sarta kapapaan ogé dilambangkeun ku Izébel dina garéja Tiatira.

Sanajan kitu, aya sababaraha perkara anu ku Kami dipasalahkeun ka maneh, sabab maneh ngantep awewe éta, Isebel, anu nyebut dirina nabi awéwé, ngajar jeung ngagoda para abdi Kami supaya maranehna ngalakukeun jinah sarta dahar kadaharan anu dipersembahkeun ka brahala. Jeung Kami geus méré manehna waktu pikeun tobat tina jinahna; tapi manehna henteu

tobat. Tingali, ku Kami manehna bakal dialungkeun kana ranjang, jeung jalma-jalma anu ngalakukeun zinah jeung manehna kana kasangsaraan anu kacida gedéna, iwal lamun maranehna tobat tina kalakuanana. Wahyu 2:20–22.

Hukuman Isebel kalaksanakeun nalika anjeunna didahar ku anjing.

Ngeunaan Yézébel ogé PANGERAN parantos ngandika, pokna, “Anjing-anjing bakal ngahakan Yézébel di sisi témbok Yizréél.” 1 Raja-raja 21:23.

Anjing-anjing téh nyaéta Roma kapidir, kakawasaan naga, sabab Roma kapirlah anu nyalib Kristus.

Dina sangsara Kristus dina salib, nubuat geus kacumponan. Ratusan taun saméméh panyaliban, Jurusalamet geus ngaramalkeun perlakuan anu bakal ditampi ku Anjeunna. Mantenna ngandika, “Anjing geus ngurilingan Kami; riungan jalma-jalma jahat geus ngepung Kami; maranéhna nusuk leungeun Kami jeung suku Kami. Sakabéh tulang-tulang Kami bisa diitung; maranéhna nenjo jeung neutep ka Kami. Maranéhna ngabagi-bagikeun pakean Kami di antara maranéhna, jeung ngundi jubah Kami.” Jabur 22:16–18. Nubuat ngeunaan pakean-Na kacumponan tanpa pituduh atawa campur tangan ti babaturan atawa musuh ti Anjeunna anu disalibkeun. Ka para soldadu anu geus nempatkeun Anjeunna dina salib, dipasrahkeun pakean-Na. Kristus ngadéngé paséa éta jalma-jalma nalika maranéhna ngabagi-bagikeun pakean-Na di antara maranéhna. Jubah-Na dianyam gembleng tanpa kelim, sarta maranéhna nyarita, “Ulah urang sobek ieu, tapi urang ngundi pikeun ieu, saha anu bakal boga éta.” *The Desire of Ages*, 746.

Sapuluh raja, anu mangrupikeun anjing-anjing, anu mangrupikeun pasamuhan jalma-jalma jahat, anu mangrupikeun Yunani jeung Mesir, ogé bakal ngaduruk éta sundal ku seuneu.

Jeung anak awéwé imam mana waé, lamun manehna ngahinakeun dirina ku jadi sundal, manehna ngahinakeun bapana: manehna kudu diduruk ku seuneu. Imamat 21:9.

Sapuluh raja téh ngaduruk éta palacuran ku seuneu, lantaran manéhna ngaku dirina imam awéwé, padahal manéhna téh palacuran.

Sarta dina poe eta bakal kajadian, yén Tirus bakal dipopohokeun salila tujuh puluh taun, nurutkeun mangsa hiji raja; sanggeus béakna tujuh puluh taun Tirus bakal nyanyi saperti hiji palacur. Candak kacapi, ngurilingan kota, eh palacur anu geus dipopohokeun; alunkeun wirahma anu amis, nyanyikeun loba lagu, supaya maneh dipikaresep deui. Sarta bakal kajadian sanggeus béakna tujuh puluh taun, yén PANGERAN bakal nganjang ka Tirus, sarta manehna bakal balik deui ka upahna, jeung bakal ngalacur jeung sakumna karajaan di dunya dina sakuliah beungeut bumi. Yesaya 23:15–17.

Dina ayat lima nepi ka salapan, jeung ayat tilu puluh hiji nepi ka opat puluh, urang manggihan kasaksian yén kapausan datang ka tungtungna ku panangan kakawasaan naga. Prinsip ieu ogé ayeuna keur digenepan dina Perang Ukraina. Tilu saksi ieu ngabéjaan ka urang yén nalika raja kalér datang ka tungtungna tanpa aya nu nulungan dina ayat opat puluh lima, naga bakal ngahakan dagingna sarta ngaduruk anjeunna ku seuneu. Dumasar kana tilu saksi, pamatri pikeun lampah naga éta bakal ngawengku hiji pajangjian anu pegat.

Dina ayat lima nepi ka salapan, Perang Siria kadua dipungkas ku hiji pajangjian dina taun 253 SM. Perang éta geus dimimitian dina taun 260 SM, sarta sanggeus tujuh taun lumangsungna Perang Siria kadua, hiji pajangjian karapihan hasil diwujudkeun ku raja kidul anu masrahkeun saurang putri ka raja kalér supaya anjeunna tiasa nikah ka putri raja kidul sarta ngawujudkeun karapihan ngaliwatan pasakitan nikah éta. Tujuh taun sanggeus éta nikah, dina taun 246 SM, raja kalér nyingkirkeun pangantén awéwé ti kidul sarta mulangkeun pamajikanana nu asal, anu geus kungsi disingkirkeunana nalika anjeunna nikah ka putri Mesir. Pangdorong pikeun raja kidul nyerang karajaan kalér sarta nangeup raja kalér nyaéta hiji pajangjian anu geus dirempak.

Perjangjian anu diruksak éta ngalambangkeun Perjangjian Tolentino anu diruksak dina taun 1797, anu nyadiakeun ka Napoleon alesan pikeun nyekel paus jadi tawanan dina taun 1798, sakumaha Ptolemaios geus ngalakukeun ka Seleukos dina taun 246 SM. Nalika Ptolemaios III mulang ka Mesir tina kameunanganana ngalawan kakaisaran Seleukid kalér pamaréntahan Seleukos II, anjeunna mawa balik ka Mesir kacida lobana harta banda nepi ka urang Mesir méré gelar “Euergetes” (hartina Nu Mawa Mangpaat) ka Ptolemaios III lantaran geus mulangkeun “dewa-dewa tawanan” maranéhna sanggeus mangtaun-taun.

Tapi tina hiji taruk tina akar-akarna, bakal aya saurang anu nangtung dina kalungguhanana, anu bakal datang mawa hiji pasukan, sarta bakal asup kana benteng raja kalér, sarta bakal ngalawan maranéhna, sarta bakal meunang: Jeung ogé bakal mawa ka Mesir salaku tawanan allah-allah maranéhna, jeung para pangeranna, sarta jeung barang-barang maranéhna anu mulya tina pérak jeung emas; sarta anjeunna bakal hirup sababaraha taun leuwih lila batan raja kalér. Daniel 11:7, 8.

Nalika Napoleon nyandak paus jadi tawanan dina taun 1798, anjeunna ngarampas harta banda Vatikan sarta mawa éta deui ka Perancis, sakumaha dipralambangkeun ku Ptolemy III, anu nyandak harta banda sarta ogé mawa Seleukos II deui ka Mesir, tempat Seleukos II pupus ku ragrag tina kuda. Ieu dipralambangkeun ku Napoleon ngaleungitkeun kapausan tina sato galak dina taun 1798, sarta ku pupusna paus dina taun 1799. Kapausan dina Wahyu pasal tujuh belas nyaéta awéwé anu nunggang kana sato galak, sarta kakalahan, katangkepna, jeung pupusna Seleukos salajengna ku ragrag tina kuda, ngalambangkeun Napoleon ngaleungitkeun kakawasaan sipil kapausan (anu digambarkeun minangka sato galak dina Wahyu pasal tujuh belas).

Tuluy anjeunna mawa kaula dina Roh ka gurun: sarta kaula nempo hiji awewe calik dina hiji sato galak nu beureum ngagedur, pinuh ku ngaran-ngaran pitenah, miboga tujuh sirah jeung sapuluh tanduk. ... Jeung malaikat nyarios ka kaula, Naha anjeun heran? Kaula bakal nyaritakeun ka anjeun rusiah awewe éta, jeung ngeunaan sato galak anu ngagotong dirina, anu miboga tujuh sirah jeung sapuluh tanduk. ... Jeung awewe anu anjeun tingali téh nyaéta kota gedé éta, anu maréntah ka para raja di bumi. Wahyu 17:3, 7, 18.

Ayat lima nepi ka salapan ngenalkeun peperangan antara raja kalér jeung raja kidul dina pasal sabelas. Ayat lima nyayagikeun panyangga ka Roma minangka raja kalér sabab éta nangtukeun yén raja kalér bakal nalukkeun tilu wewengkon géografis saméméh manéhna maréntah kalawan pangluhurna. Ayat-ayat éta nyayagikeun struktur nubuat anu netepkeun hiji mangsa nalika raja kalér maréntah tapi tuluy nepi ka ahirna. Ieu pisan dasar jeung jangji tina pasal sabelas. Téma garis

éta nyaéta tatu paéh tina raja kalér kapapaan, atawa sakumaha anu dinyatakeun ku ayat opat puluh lima, “manéhna datang ka ahirna, kalayan taya saurang ogé nulungan.” Kaleresan ieu nyaéta bebeneran kiwari dina poé-poé pamungkas.

Urang baris neruskeun dina artikel salajengna.